

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 30 Ιουνίου 2014 — Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL) και Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno και Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-309/14)

(2014/C 339/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL) και Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Καθών: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno και Ministero dell'Economia e delle Finanze

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται οι αρχές που διατυπώνονται στην οδηγία του Συμβουλίου 2003/109/ΕΚ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που περιέχεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2ter, του νομοθετικού διατάγματος 286 της 25ης Ιουλίου 1998 κατά το μέρος που ορίζει ότι [«]η αίτηση για τη χορήγηση και την ανανέωση άδειας διαμονής συνεπάγεται την καταβολή τέλους, το ύψος του οποίου καθορίζεται μεταξύ του ποσού των 80 ευρώ κατά κατώτατο όριο και του ποσού των 200 ευρώ κατ' ανώτατο όριο με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του Υπουργού Εσωτερικών, η οποία καθορίζει, επιπλέον, τον τρόπο καταβολής [...], ορίζοντας το ελάχιστο ποσό του τέλους σε ύψος περίπου οκταπλάσιο του κόστους εκδόσεως εθνικού δελτίου ταυτότητας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) στις 7 Ιουλίου 2014 — PARTNER Apelski Dariusz κατά Zarząd Oczyszczania Miasta

(Υπόθεση C-324/14)

(2014/C 339/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Krajowa Izba Odwoławcza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: PARTNER Apelski Dariusz

Καθή: Zarząd Oczyszczania Miasta

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 48, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών ⁽¹⁾ (στο εξής οδηγία 2004/18/EK) την έννοια ότι η έκφραση κατά την οποία ο οικονομικός φορέας μπορεί «ενδεχομένως» να στηρίζεται στις δυνατότητες άλλων φορέων σημαίνει ότι με αυτό νοείται κάθε περίπτωση στην οποία ο συγκεκριμένος οικονομικός φορέας δεν διαθέτει τα απαιτούμενα από τη δημόσια αναθέτουσα αρχή προσόντα και επιθυμεί να στηριχθεί στις δυνατότητες άλλων φορέων; Ή πρέπει η μνεία ότι ο οικονομικός φορέας μόνον «ενδεχομένως» μπορεί να στηριχθεί στις δυνατότητες άλλων εργοληπτών να εκτιμηθεί ως περιορισμός, υπό την έννοια ότι μια τέτοια αναφορά στο πλαίσιο της αποδείξεως των προσόντων του οικονομικού φορέα κατά τη διαδικασία συνάψεως της σύμβασως μόνο κατ' εξαίρεση και όχι κατά κανόνα επιτρέπεται;
- 2) Έχει το άρθρο 48, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, της οδηγίας 2004/18/EK την έννοια ότι η στήριξη του οικονομικού φορέα στις δυνατότητες άλλων φορέων «ασχέτως της νομικής φύσης των δεσμών του με αυτούς», καθώς και η «διάθεση των αναγκαίων πόρων» από αυτούς τους φορείς, σημαίνουν ότι ο οικονομικός φορέας κατά την εκτέλεση της σύμβασως μπορεί να έχει χαλαρούς και αόριστους μόνο ή και καθόλου δεσμούς με αυτούς τους φορείς, δηλαδή ότι μπορεί να εκτελέσει μόνος του τη σύμβαση (χωρίς συμμετοχή άλλου φορέα) ή ότι μια τέτοια συμμετοχή μπορεί να συνίσταται σε «συμβουλές», «παροχή εξειδικευμένων συμβουλών», «εκπαίδευση» κ.λπ.; Ή έχει το άρθρο 48, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK την έννοια ότι ο φορέας, στις δυνατότητες του οποίου στηρίζεται ο οικονομικός φορέας, πρέπει να εκτελέσει πράγματι και προσωπικώς τη σύμβαση στο μέτρο των δυνατοτήτων που έχει δηλώσει;
- 3) Έχει το άρθρο 48, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, της οδηγίας 2004/18/EK την έννοια ότι ο οικονομικός φορέας, ο οποίος διαθέτει μεν ίδια πείρα, μικρότερη όμως από αυτή που θα ήθελε να δηλώσει έναντι της αναθέτουσας αρχής (π.χ. όχι επαρκή για να μπορεί να υποβάλει προσφορά για την εκτέλεση της σύμβασως στο σύνολό της) μπορεί να στηριχθεί συμπληρωματικώς στις δυνατότητες άλλων φορέων, προκειμένου να βελτιωθούν οι προοπτικές του στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως της σύμβασως;
- 4) Έχει το άρθρο 48, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, της οδηγίας 2004/18/EK την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί (ή και οφείλει) να ορίσει με την προκήρυξη για τη σύναψη σύμβασως ή με τη συγγραφή υποχρεώσεων τις αρχές, βάσει των οποίων ο οικονομικός φορέας μπορεί να στηριχθεί σε δυνατότητες άλλων φορέων, π.χ. το πως πρέπει ο άλλος φορέας να συμμετάσχει στην εκτέλεση της σύμβασως, το πως μπορούν να συνδυασθούν οι ικανότητες του οικονομικού φορέα και του άλλου φορέα, το αν ο άλλος φορέας ευθύνεται εις ολόκληρον με τον οικονομικό φορέα για την ορθή εκτέλεση της σύμβασως στον βαθμό που ο οικονομικός φορέας επικαλείται τις δυνατότητες του άλλου φορέα;
- 5) Επιτρέπεται η κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18/EK αρχή της ίσης και άνευ διακρίσεων μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων τη σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 3, της οδηγίας επίκληση των δυνατοτήτων ενός άλλου φορέα, στο πλαίσιο της οποίας αθροίζονται οι δυνατότητες δύο ή περισσότερων φορέων, οι οποίοι από την άποψη της τεχνογνωσίας τους και της πείρας τους δεν διαθέτουν τις απαιτούμενες από την αναθέτουσα αρχή δυνατότητες;
- 6) Επιτρέπεται, επομένως, η κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18/EK αρχή της ίσης και άνευ διακρίσεων μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων να ερμηνευθούν τα άρθρα 44 και 48, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK υπό την έννοια ότι μόνο τυπικά χρειάζεται να πληρούνται οι τεθείσες από την αναθέτουσα αρχή προϋποθέσεις για τους σκοπούς της συμμετοχής στη διαδικασία ανεξαρτήτως των πραγματικών προσόντων του οικονομικού φορέα;
- 7) Επιτρέπεται η κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18/EK αρχή της ίσης και άνευ διακρίσεων μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων να δηλώνει ο οικονομικός φορέας, εφόσον επιτρέπεται η υποβολή προσφοράς για ένα τμήμα της σύμβασως, μετά την υποβολή των προσφορών, παραδείγματος χάριν στο πλαίσιο συμπληρώσεως ή διευκρινίσεως του περιεχομένου των εγγράφων, ποιο τμήμα της σύμβασως αφορούν οι δυνατότητες που εξέδωσε για να αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη συμμετοχή στη διαδικασία;
- 8) Επιτρέπεται η κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18/EK αρχή της ίσης και άνευ διακρίσεων μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων, καθώς και η αρχή της διαφάνειας, να κηρύσσεται άκυρος ένας διεξαχθείς πλειστηριασμός και να επαναλαμβάνεται ένας ηλεκτρονικός πλειστηριασμός, όταν κατά τα ουσιώδη δεν διεξήχθη νομοτύπως, παραδείγματος χάριν όταν δεν κλήθηκαν να συμμετάσχουν όλοι οι οικονομικοί φορείς, οι οποίοι υπέβαλαν παραδεκτώς προσφορές;
- 9) Επιτρέπεται η κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18/EK αρχή της ίσης και άνευ διακρίσεων μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων, καθώς και η αρχή της διαφάνειας, τη σύναψη της σύμβασως με τον οικονομικό φορέα, του οποίου η προσφορά προκρίθηκε στο πλαίσιο ενός τέτοιου πλειστηριασμού, χωρίς να έχει επαναληφθεί αυτός ο πλειστηριασμός, όταν δεν μπορεί να διαπιστωθεί αν η συμμετοχή του οικονομικού φορέα που δεν ελήφθη υπόψη θα μετέβαλε το αποτέλεσμα του πλειστηριασμού;

- 10) Μπορεί κατά την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας 2004/18/EK να ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο των διατάξεων, καθώς και των αιτιολογικών σκέψεων, της οδηγίας 2014/24/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/EK —μολονότι δεν έχει παρέλθει η προθεσμία για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο— ως ερμηνευτική κατευθυντήρια γραμμή, καθόσον καθιστά ευκρινείς ορισμένες αποδοχές και προθέσεις του νομοδότη της Ένωσης και δεν αντιφάσκει προς τις διατάξεις της οδηγίας 2004/18/EK;

(¹) EE L 134, σ. 114.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 7 Ιουλίου 2014 — Verein für Konsumenteninformation κατά A1 Telekom Austria AG

(Υπόθεση C-326/14)

(2014/C 339/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Verein für Konsumenteninformation

Αναρρεσίβλητη: A1 Telekom Austria AG

Προδικαστικό ερώτημα

Παρέχεται το δικαίωμα που χορηγεί το άρθρο 20, παράγραφος 2, της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία στους συνδρομητές (¹), να καταγγέλλουν τις συμβάσεις τους χωρίς κυρώσεις «όταν τους κοινοποιούνται τροποποιήσεις των συμβατικών όρων», και στην περίπτωση κατά την οποία η αναπροσαρμογή των τελών απορρέει από συμβατικούς όρους, με τους οποίους κατά τη σύναψη της συμβάσεως θεσπίζεται ότι στο μέλλον η αναπροσαρμογή των τελών (αύξηση/μείωση) θα γίνεται βάσει των μεταβολών ενός αντικειμενικού δείκτη τιμών καταναλωτή, ο οποίος αντικατοπτρίζει τη διακύμανση της αξίας του χρήματος;

(¹) Οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/EK για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, της οδηγίας 2002/58/EK σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 για τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (EE L 337, σ. 11).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Court of Session, Σκωτία (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 8 Ιουλίου 2014 — The Scotch Whisky Association κ.λπ. κατά The Lord Advocate, the Advocate General for Scotland

(Υπόθεση C-333/14)

(2014/C 339/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Session, Σκωτία

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: The Scotch Whisky Association κ.λπ.

Εφεσίβλητοι: The Lord Advocate, the Advocate General for Scotland